
CHRONICLE OF A FORETOLD FAILURE. A BRIEF OVERVIEW OF NICOLAE CIUCĂ'S ELECTORAL CAMPAIGN IN THE PRESIDENTIAL ELECTIONS OF NOVEMBER 24, 2024

Iulian PÎNIȘOARĂ

Lecturer PhD, “Constantin Brâncuși” University of Târgu Jiu

Abstract: *The year 2024 will undoubtedly remain in the political history of Romania. On the one hand, it was the first time that neither of the two major parties managed to advance its candidate to the second round, despite a rather weak lineup from the other political parties that nominated candidates for the presidential race. Independent candidates also did not seem to have a significant impact on the final results. It was also the first time in Romania's history that a presidential election was annulled, after the Constitutional Court of Romania had initially validated the first round of the presidential elections. Moreover, after the end of his presidential term, Klaus Iohannis decided—by interpreting Article 83 of the Constitution in a truncated and erroneous manner, similarly to the Constitutional Court—to proclaim his “continuation” in the office of President of Romania until the oath of office would be taken by the president to be elected following the repeat of the presidential elections.*

Keywords: *elections, strategy, campaign, slogan, soldier, candidate*

**Contact details
of the
author(s):** Mail: iuliandepinisoara@yahoo.com

Anul 2024 nu găsea Partidul Național Liberal într-o situație foarte bună, mai ales că urma un an foarte important din punct de vedere electoral. Era pentru prima dată de la aderarea României la Uniunea Europeană când trebuiau organizate, în același an, atât alegerile pentru desemnarea reprezentanților României în Parlamentul European cât și alegerile locale, cele parlamentare și cele pentru desemnarea președintelui României. Era vorba, așadar, de un an care urma să fie extrem de solicitant pentru toate partidele politice.

Partidul Național Liberal avea, la intrarea în anul electoral 2024, două mari probleme, amândouă extrem de complicate. Una dintre ele era asocierea la guvernare cu Partidul Social-Democrat, considerat de electoratul liberal incompatibil cu orice program de adaptare a României la realitățile economice și sociale post-pandemie. O altă problemă o reprezenta dependența aproape inexplicabilă a partidului față de președintele Klaus Iohannis. Aflat la finalul celui de-al doilea mandat, președintele era, probabil, omul politic ce avea cel mai scăzut capital de simpatie din România. Mai

mult decât atât, Klaus Iohannis era considerat principalul vinovat pentru “mariajul” dintre Partidul Național Liberal și Partidul Social-Democrat. Cu toate acestea liberalii nu au făcut nici cel mai mic efort pentru a se distanța de capitalul negativ de imagine al președintelui. Ba mai mult, s-a arătat dispus să-l sprijine pe președinte atunci când a fost lansat în spațiul public zvonul privind o potențială candidatură a lui Klaus Iohannis pentru Senatul României ca și independent susținut de liberali. De fapt, chiar liberalii au fost cei care au pus în lucru modificarea legislației pentru ca președintele României să poată candida pentru un loc în Senat, ca independent, însă pe listele Partidului Național Liberal. Aflat într-un studio de televiziune, Daniel Fenechiu, liderul grupului liberal din Senat, declara că “Partidul Național Liberal a înregistrat în procedură legislativă o modificare a legii care prevede că președintele în funcție, aflat în ultimele trei luni de mandat, poate candida ca și independent pe lista unui partid sau unei alianțe. Este o propunere legislativă care practic îi consacră dreptul președintelui care își încheie mandatul odată cu actualul Parlament, dacă dorește să-și poată continua cariera politică, și rezolvă o problemă. Dacă mă întrebați, de ce acum, e pentru că în ultimii 20 de ani alegerile parlamentare nu s-au mai suprapus cu alegerile prezidențiale și noi ne dorim ca președintele, dacă își dorește, să candideze”.¹ Motivația Partidului Național Liberal pentru o astfel de inițiativă este, cred, una nepotrivită, inadecvată și nefericită. Funcția de președinte al țării este cea mai înaltă demnitate a statului român. Ea ar trebui să fie punctul ultim al carierei unui politician, ultima bornă pentru orice *cursus honorum* pe scena politică românească. Funcția de președinte a fost însă banalizată de fostul președinte Ion Iliescu. Între și după cele trei mandate de președinte, Iliescu a fost senator de două ori, între 1996 și 2000 și între 2004 și 2008. La fel, Traian Băsescu, după încheierea celor două mandate de președinte, a candidat și a fost ales în Senatul României în 2016, fără a duce mandatul la final pentru că în anul 2019 a candidat și a fost ales ca reprezentant al României în Parlamentul European. Singurul care a tratat funcția de președinte ca fiind cea mai relevantă în stat a fost Emil Constantinescu, acesta încheindu-și cariera politică la finalul mandatului de președinte deținut între 1996 și 2000.

Revenind la inițiativa Partidului Național Liberal de a modifica legislația pentru a-i permite președintelui Iohannis o candidatură pentru un loc în Senatul României nu a fost deloc bine primită de către opinia publică, total nemulțumită de prestația președintelui în cel de-al doilea mandat. Acesta este, probabil, și motivul pentru care, la o săptămână distanță, venea de la New York și reacția președintelui “dați-mi voie să lăsăm chestiunea de candidatură sau nu, sau ce facem în perioada următoare pentru o discuție care va avea loc în România, dacă este despre România. Dar despre această lege, pot să vă spun și acum, fiindcă pentru mine este foarte clar: nu am dorit o lege pentru mine, nu doresc o lege pentru mine și pot să vă spun cu certitudine că voi avea grijă ca această lege să nu existe”.² Două zile mai târziu, Iohannis își reitiera poziția declarând că “îmi voi încheia mandatul de Președinte al României la termen, și nu voi demisiona din funcție. Nu voi candida la alegerile parlamentare din decembrie, indiferent de decizia pe care o va adopta astăzi Biroul Electoral Central. Nu am susținut și nu susțin modificarea legislației electorale în favoarea unei singure persoane”.³ Ca o ironie Klaus Iohannis nu numai că nu și-a încheiat mandatul la termen, dar a și demisionat, demisie

¹ https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/pnl-a-depus-un-proiect-de-lege-care-sa-i-permita-lui-klaus-iohannis-sa-candideze-la-senat-confirma-daniel-fenechiu-2934341?__grsc=cookieIsUndef0&__grts=59114620&__grua=7c73ef5b8d3235ae0606f2e84e457ff5&__grm=1, accesat la data de 14 martie 2026.

² https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/prima-reactie-a-lui-klaus-iohannis-privind-proiectul-pnl-ce-a-raspuns-presedintele-intrebat-daca-va-continua-coalitia-dupa-alegeri-2943795?__grsc=cookieIsUndef0&__grts=59114621&__grua=7c73ef5b8d3235ae0606f2e84e457ff5&__grm=1, accesat la data de 14 martie 2026.

³ https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/klaus-iohannis-nu-demisionez-si-nu-candidez-la-alegerile-parlamentare-2946187?__grsc=cookieIsUndef0&__grts=59114621&__grua=7c73ef5b8d3235ae0606f2e84e457ff5&__grm=1, accesat la data de 14 martie 2026.

generată de inițierea procedurii de suspendare din funcție a președintelui și nu de pregătirea unei candidaturi pentru un mandat de senator.

Cel care a reușit să iasă bine din această situație a fost Klaus Iohannis iar acest lucru era de rău augur pentru viitorul electoral al liberalilor. Puțini au fost, probabil, cei care s-au întrebat care sunt instrumentele constituționale prin intermediul cărora președintele Iohannis ar fi putut “avea grijă” ca o lege adoptată “pentru o persoană” să nu fie promulgată. Potrivit articolului 77, alineatul 1 din Constituție, promulgarea legilor se face în termen de cel mult 20 de zile de la primire, iar potrivit alineatului 2, președintele poate cere, o singură dată, reexaminarea legii, după care este obligat să o promulge, în termen de 10 zile de la primirea legii după reexaminare sau de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea (alineatul 3). Deci constituțional, pentru că în mesajul în care își anunța demisia președintele aprecia că nu a încălcat niciodată Constituția, Iohannis nu avea instrumente legale pentru a se opune inițiativei liberalilor, care tocmai dăduseră toate asigurările că nu este vorba de o lege pentru o persoană ci pentru oricine se va afla, în viitor, într-o astfel de situație. Singura posibilitate, însă neconstituțională, era aceea de a face presiuni asupra Partidului Național Liberal pentru a împiedica adoptarea în Parlament a unei astfel de legi.

Partidul Național Liberal avea însă o problemă și mai complicată, cea referitoare la leadershipul său. O succesiune de evenimente a determinat o scădere a treptată a adeziunii electoratului liberal către acest partid.

Un prim eveniment important a fost reprezentat de fuziunea dintre Partidul Național Liberal și Partidul Democrat-Liberal petrecută în iulie 2014, într-o perioadă în care partidele politice românești se pregăteau pentru campania prezidențială. Scopul declarat al acestui gest politic era, așa cum declara Vasile Blaga, acela de a “trimite PSD-ul în opoziție” și de a “aduce România în rândul statelor puternice și respectate ale UE”.⁴ Noul Partid Național Liberal va avea să aducă însă la guvernare PSD peste câțiva ani. Pentru electoratul liberal din România PDL rămânea totuși partidul care se desprinsese de Frontul Salvării Naționale, “strămoșul” Partidului Social-Democrat în anul 1993 iar în conducerea noului Partid Național Liberal, după fuziunea cu PDL, cele mai importante și cele mai multe funcții din conducerea noii formațiuni le reveneau democrat-liberalilor.

Un alt moment important a fost cel al demisiei lui Ludovic Orban, la 7 decembrie 2020, din funcția de prim-ministru. Motivul invocat public a fost rezultatul alegerilor parlamentare în urma cărora Partidul Național Liberal al cărui președinte era, se clasase în urma Partidului Social Democrat ca număr de mandate obținute atât la Senat cât și la Camera Deputaților. Orban, președinte al partidului încă din 2017 (avea să rămână președintele formațiunii până în septembrie 2021), era unul dintre cei mai vechi și cei mai cunoscuți lideri ai partidului. Orban ocupase și funcția de prim-ministru de două ori. Primul guvern liberal condus de Orban, un guvern minoritar, și-a început mandatul în ziua de 4 noiembrie 2019 și a funcționat până la 5 februarie 2020, când a fost demis odată cu adoptarea unei moțiuni de cenzură. La 14 martie 2020 avea să fie investit, în urma votului de încredere acordat de Parlament, un nou guvern condus de Ludovic Orban, în aceeași componență pe care o avusese guvernul tocmai demis, în condițiile în care OMS tocmai catalogase epidemia de COVID-19 ca fiind pandemie. După demisia lui Ludovic Orban, funcția de prim-ministru a fost preluată, interimar, de către Nicolae Ciucă, cel care fusese ministru al Apărării Naționale. Acesta era încă un nume foarte nou în viața politică românească. Militar de carieră, Ciucă a fost trecut în rezervă în octombrie 2019, după ce ocupase timp de aproape cinci ani funcția de șef al Statului Major al Apărării, făcând ulterior parte din ambele guverne conduse de Orban. Interimatul guvernului Ciucă s-a încheiat în momentul investirii guvernului Florin Cătuș. Acesta avea o vechime un pic mai mare în partid, fiind ales pentru prima dată

⁴ <https://www.romania-actualitati.ro/stiri/politica/partidul-rezultat-din-fuziunea-pnl-si-pdl-pastreaza-numele-pnl-id59972.html>, accesat la data de 15. 03. 2026.

ca parlamentar în anul 2016, însă era o figură destul de puțin cunoscută publicului din România. Guvernul Cățu a rezistat până în 5 octombrie 2021 când a fost demis în urma adoptării unei moțiuni de cenzură. Între timp, în septembrie 2021, Florin Cățu fusese ales în funcția de președinte al Partidului Național Liberal, succedându-i în funcție lui Ludovic Orban, așa cum îi succedase și în funcția de prim-ministru. La 25 noiembrie 2021 era investit un nou guvern. Acesta îl avea ca prim-ministru pe Nicolae Ciucă și avea să funcționeze până la 12 iunie 2023. După scenariul deja obișnuit, Nicolae Ciucă l-a înlocuit pe Florin Cățu nu doar în funcția de prim-ministru ci și în cea de președinte al partidului.

Există câteva deosebiri între cei trei lideri ai liberalilor. În ceea ce-l privește pe Ludovic Orban, acesta a condus două guverne minoritare alcătuite doar din membri ai Partidului Național Liberal, cu excepția a două portofolii în primul guvern și a unui singur portofoliu în cel de-al doilea guvern care erau deținute de Bogdan Aurescu, în ambele guverne și Nicolae Ciucă doar în primul guvern, pentru în cel de-al doilea figura deja ca membru al Partidului Național Liberal. Guvernul Florin Cățu a fost un guvern de coaliție din care făceau parte Partidul Național Liberal, USR-PLUS și UDMR. Mai mult, atât Ludovic Orban cât și Florin Cățu au refuzat categoric să formeze guverne împreună cu PSD. În schimb guvernul condus de Nicolae Ciucă era un guvern din care făceau parte alături de Partidul Național Liberal și PSD, UDMR, având și susținerea reprezentanților minorităților naționale.

Cel mai important an electoral al ultimelor două decenii, datorită condensării tuturor tipurilor de alegeri, găsea Partidul Național Liberal într-o situație extrem de complicată. Partidul își pierduse cel mai important și cunoscut lider, Ludovic Orban fiind, în cele din urmă, exclus la sfârșitul anului 2021, în urma criticilor din ce în ce mai frecvente la adresa președintelui Iohannis și la adresa liderilor liberali, critici care vizau, în primul rând participarea la guvernare alături de PSD, un partid care, pentru electoratul liberal era, fără doar și poate, cel mai important oponent al adoptării unor reforme reale.

După excluderea lui Orban Partidul Național Liberal rămânea fără o opțiune evidentă pentru candidatura la alegerile prezidențiale. Nici unul dintre liderii mai cunoscuți ai partidului nu părea a fi capabil să devină o opțiune de succes pentru campania pentru alegerile prezidențiale.

Cum lupta a fost, mai degrabă, pentru a evita o candidatură la președinție cel care și-a asumat, până la urmă, acest rol a fost Nicolae Ciucă.

Opțiunea partidului a părut una destul de ciudată încă din momentul anunțării candidaturii lui Nicolae Ciucă.

O primă problemă a generalului Nicolae Ciucă o reprezentau poziționările sale publice prin care preciza că nu va face niciodată politică. Un prim astfel de moment s-a petrecut în Statele Unite ale Americii în anul 2015. Atunci Ciucă recunoștea că nu este un foarte bun orator deoarece "acum 10 ani nu am participat la cursurile de vorbit în public pentru că atunci credeam că nu voi deveni politician. Încă îmi mențin acea decizie".⁵ Ulterior, în 2018, același Nicolae Ciucă, într-un interviu acordat postului public Radio România Actualități, declara "consider atât de sfântă onoarea și demnitatea de a fi fost șeful Statului Major al Apărării încât, indiferent de ceea ce mi se va propune nu voi face altceva. Odată ce ai fost șeful Statului Major al Apărării reprezintă demnitatea cea mai mare pentru fiecare dintre noi. Iar eu consider că nu trebuie să fie în nici un fel umbrită această poziție de activitatea în alt domeniu. Nu voi face politică. Voi face tot ce îmi stă în putere și îmi va îngădui viitorul să sprijin această instituție. Dar nu dintr-o funcție publică".⁶ Din motive greu de înțeles Radio România Actualități a îndepărtat de pe site acest interviu. Ulterior, Nicolae Ciucă a încercat să explice de ce la mai puțin de un an de la momentul în care declarase că nu va face niciodată politică trecea în rezervă

⁵ <https://sibiuiindependent.ro/2021/10/24/dovada-video-generalul-ciuca-sustinea-in-2015-ca-nu-vrea-sa-intre-in-politica/>, accesat la 20 martie 2026.

⁶ Ibidem.

și devenea ministru în guvernul Orban iar peste încă un an intra în Partidul Național Liberal. Astfel, Ciucă spunea că a interpretat “rugămintea” președintelui Iohannis de a prelua ministerul Apărării ca un ordin care nu putea fi refuzat în nici un caz.

O altă problemă a candidaturii lui Nicolae Ciucă o reprezenta, așa cum sesizase chiar el, vizibila și stânjenitoare dificultate de exprimare. Nu este vorba de lipsă de talent oratoric sau de lipsa unor cursuri de comunicare. Pur și simplu generalul Nicolae Ciucă avea mari probleme de exprimare. Celebrele ă-uri care urmau aproape după fiecare cuvânt rostit reprezentau un chin pentru oricine încerca să urmărească discursurile lui Ciucă. Abia după ce a devenit candidat pentru alegerile prezidențiale a reușit să mai remedieze această deficiență. Într-un material publicat de Europa Liberală în care erau analizate abilitățile de comunicare ale liderului liberal, Alexandru Cohan, doctor în lingvistică și cercetător științific la Institutul de Filologie Română “Alexandru Philippide” din cadrul Academiei Române făcea următoarea apreciere: “poți să fii un foarte prost comunicator, dar să cucerești prin simplitate și naturalețe, în așteptarea clipei când vei învăța să comunici în public. Dar în cazul domnului Ciucă spontaneitatea lipsește, ceea ce mă face să cred că la dumnealui e multă impostură”.⁷ Tot Alexandru Cohan oferea o posibilă explicație și pentru situațiile în care Nicolae Ciucă oferea răspunsuri extrem de alambicate, greu de urmărit și greu de înțeles la întrebările formulate de către reprezentanții presei și de către opinia publică: “se complică în sintaxă, pierzând uneori aderența conceptelor din frază, împiedicându-se în propriile argumente, eroare tipică celor care nu stăpânesc domeniul în care s-au îmbarcat”.⁸ Această apreciere era confirmată chiar de Nicolae Ciucă. Acesta a declarat la un moment dat: “trebuie să recunosc că nu am fost niciodată pregătit să intru în politică cum de altfel nu sunt nici acum”.⁹ Tot atunci recunoștea că singurul motiv pentru care a acceptat să intre în politică, deși era un domeniu pentru care nu era pregătit, a fost “rugămintea” președintelui Iohannis. “Când vine de la președinte”, aprecia Ciucă, “nu poți să refuzi, trebuie să răspunzi unei asemenea solicitări”.¹⁰ Ori principala calitate a unui politician de succes este capacitatea de a negocia cu partenerii și uneori cu adversarii politici în vederea adoptării celor mai eficiente măsuri pentru societate. Cu aceeași ocazie preciza însă că “am făcut ceea ce am considerat că este necesar pentru ca țara să poată să depășească succesiunea și suprapunerea de crize. A fost un mandat de care nu mi-e rușine, ce regret este că a fost nevoie să sacrifice timpul petrecut cu părinții mei”.¹¹ Ori aici întrebarea, oarecum logică, ar fi: cum poți evalua că ai făcut ceea ce era necesar dacă nu ești “pregătit” pentru domeniul în care ai luat decizii?

O altă problemă a candidaturii lui Nicolae Ciucă la funcția de președinte al României o reprezenta cariera militară a acestuia. În nici o țară a Uniunii Europene nu s-a întâmplat ca un general să devină prim-ministru, cu atât mai puțin președinte. Este vorba, evident de statele europene care au ca formă de guvernământ republica. Chiar și ministerul care gestionează armata este încredințat unui civil. În România primii trei titulari ai portofoliului Apărării Naționale au fost generali, dar numirea lor este justificată de fidelitatea față de fostul președinte Iliescu. Ulterior au existat puține cazuri în care Ministerul Apărării Naționale să aibă în frunte militari de carieră. Funcții precum cea de prim-ministru sau de președinte de stat sunt deținute de militari de carieră doar în unele state africane și se obțin la fel cum se pierd, în urma unor lovituri de stat. Cariera politică și cea militară sunt, practic, incompatibile. Politica este domeniul dezbaterilor, al negocierilor în timp ce cariera militară presupune respectarea ordinelor venite de la superiori. Fără dezbateri, fără negocieri.

⁷ <https://romania.europalibera.org/a/limbaj-nicolae-ciuca/31854802.html>, accesat la data de 20 martie 2026.

⁸ Ibidem.

⁹ <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/ciuca-nu-am-fost-niciodata-pregatit-sa-intru-in-politica-nici-acum-nu-mi-e-rusine-de-mandatul-de-premier-plecatul-acasa-e-dezertare-2543633>, accesat la data de 20 martie 2026.

¹⁰ Ibidem.

¹¹ Ibidem.

O altă vulnerabilitate a lui Nicolae Ciucă a fost reprezentată de suspiciunea privind corectitudinea elaborării tezei sale de doctorat. Suspiciunile de plagiat au fost amplificate de faptul că acesta a obținut în justiție anularea solicitărilor de verificare a suspiciunilor privind teza sa de doctorat de către CNADTCU.

Mai mult, Partidul Național Liberal participase la guvernare alături de PSD care era, în mod tradițional, cel mai important adversar politic, așa că mesajele anti-PSD pe care liberalii își fundamentau de fiecare dată campaniile electorale, nu mai puteau avea aceeași credibilitate în fața propriului electorat. Un amănunt în plus pentru lipsa de eficiență a mesajelor anti-PSD este reprezentat de faptul că la alegerile pentru Parlamentul European cele două partide candidaseră pe liste comune.

Acestea sunt condițiile în care Partidul Național Liberal trebuia să conceapă și să coordoneze o campanie electorală care să îl propulseze pe Nicolae Ciucă în cea mai importantă funcție în statul român. Nu era însă o provocare inedită. Liberalii se aflaseră într-o situație oarecum asemănătoare cu cinci ani în urmă. Atunci, în 2019, Partidul Național Liberal l-a susținut pentru un al doilea mandat, pe Klaus Iohannis, președintele în funcție. Nici acesta nu era un orator foarte bun. Primul său mandat se încheia fără multe reușite. Marele său proiect “România educată”, avea să fie încheiat, odată cu adoptarea noilor legi ale educației abia în 2023, spre sfârșitul celui de-al doilea mandat, și cu rezultate mai degrabă modeste, noile reglementări neaducând nici un fel de îmbunătățiri învățământului românesc. Iohannis avusese totuși un avantaj destul de important, acela că în primul său mandat avusese un discurs și o atitudine anti-PSD, avantaj pe care Nicolae Ciucă nu îl mai avea.

Ca și în cazul lui Klaus Iohannis, Partidul Național Liberal a decis că Nicolae Ciucă nu trebuie expus unor dezbateri electorale reale, bazate pe adversitate și contradictorialitate, urmând să participe doar la întruniri politice atent planificate de către staful său de campanie.

O asemănare interesantă între prima campanie electorală prezidențială a lui Klaus Iohannis și campania lui Nicolae Ciucă a fost lansarea unei cărți în perioada ce a precedat debutul campaniei electorale. Ca și *Pas cu pas* a lui Klaus Iohannis, *În slujba țării* se prezenta a fi o lucrare de prezentare a omului, a candidatului din spatele volumului. În realitate era vorba de un fel de programe politice extinse pe un număr mult prea mare de pagini chiar și pentru un program electoral deghizat într-un volum semiautobiografic.

La dezbateră organizată de postul de televiziune Digi 24 au fost invitați principalii candidați la funcția de președinte al României: Marcel Ciolacu, Nicolae Ciucă, Mircea Geoană, Elena Lasconi, George Simion, Kelemen Hunor, Ludovic Orban, Cristian Diaconescu. Nicolae Ciucă și Marcel Ciolacu nu au participat la dezbateri, ambii invocând întâlniri programate anterior, întâlniri la care era obligatorie prezența lor.

Nicolae Ciucă a participat, totuși, la două emisiuni organizate de postul de televiziune Antena 3. Prezența la aceste evenimente electorale a amplificat mai degrabă vulnerabilitățile candidatului Partidului Național Liberal.

Pentru un candidat lipsit de talent oratoric și fără carismă și fără spontaneitate, Nicolae Ciucă ar fi putut să încerce să fie măcar autentic. Autenticitatea este foarte importantă pentru credibilitatea unui om politic. Însă autenticitatea există doar în cazul unor oameni politici care au o mare autonomie, ceea ce nu era cazul candidatului liberal, prezența acestuia în viața politică fiind rezultatul unei singure voințe, aceea a președintelui Klaus Iohannis, așa cum a recunoscut, de nenumărate ori, chiar Nicolae Ciucă. Autenticitatea este acea calitate care îți permite să spui adevărul așa cum îl percepi, fie că ai dreptate, fie că nu, să prezinți lucrurile așa cum le vezi și să-ți adaptezi comportamentul propriilor susțineri.¹²

¹² Nicholas Ind, *Beyond branding how the new values of transparency and integrity are changing the world of brands*, Kogan Page Limited, 2005, p. 105.

În acest sens al autenticității poate fi interpretat și îndemnul maieuticii socratice, acela de a pune totul sub semnul întrebării pentru a ajunge la un nivel mai profund de înțelegere și de a nu te mulțumi cu nimic ce nu pare a fi “adevărul”.¹³ În acest fel candidatul Partidului Național Liberal nu ar fi rămas doar un recitator al unui “punctaj” de partid și un politician cu gânduri, cu vederi și cu judecăți proprii de valoare.

O altă greșeală pe care au făcut-o responsabilii campaniei electorale a lui Nicolae Ciucă a fost aceea că au mizat pe ceea ce în marketing se numește “produs nevăzut și nedovedit”.¹⁴ Nicolae Ciucă participase la alegerile parlamentare din 2020, însă la astfel de alegeri contează în primul rând partidul și mult mai puțin relevant este numele candidatului. Prima “bătălie” electorală importantă la care participa candidatul liberal era și cea mai dură competiție. Iar liberalii au prezentat cu un entuziasm nejustificat opțiunea pe care au propus-o electoratului, lucru nerecomandat ca strategie de marketing.¹⁵

O altă deficiență uriașă a strategiei de campanie a Partidului Național Liberal a fost stabilirea ideii centrale în jurul căreia a fost construită întreaga campanie pentru alegerile prezidențiale. Evaluându-l pe Marcel Ciolacu drept principal contracandidat pentru scrutinul prezidențial, cei care au coordonat campania liberalilor au mizat pe construirea unei imagini a lui Ciucă în opoziție cu cea a candidatului PSD, acesta din urmă fiind prezentat drept un candidat fără meserie. Liberalii au mizat pe cariera militară a lui Nicolae Ciucă și au apăsat pedala de accelerație la maxim. Lanțul de clișee a început chiar cu titlul cărții lui Ciucă *În slujba Țării. Onoarea militară, datoria față de țară, credința și sacrificiul pentru țară* sunt doar câteva dintre clișeele repetate în mod obsesiv atât de candidat cât și de susținătorii săi, din partid și din afara acestuia. Ori ideea în jurul căreia a fost construit narativul campaniei prezidențiale a lui Nicolae Ciucă nu era unul solid, credibil, convingător.¹⁶ Și acest lucru se datora candidatului însuși. El a fost cel care a explicat că intrarea sa în viața politică fusese un capriciu al președintelui. Conform celor relatate în cartea publicată înainte de începerea campaniei electorale pentru alegerile prezidențiale, Ciucă scria: “am primit un telefon de la Președintele României prin care mă întreba dacă sunt de acord să trec în rezervă și să devin ministru al Apărării. Președintele e comandantul forțelor armate și, chiar dacă ceea ce îmi adresa era o rugămintă, venită din partea dumnealui, era un fel de ordin, nu puteam să refuz.”¹⁷ Însă între “un fel de ordin” și un ordin e o diferență. Mai degrabă propunerea președintelui Iohannis era un fel de recompensă pentru faptul că, propunerea de prelungire a mandatului de șef al Statului Major al Apărării al lui Nicolae Ciucă a fost refuzată de către guvernul în funcție la acea dată.

Povestea creată în jurul campaniei lui Nicolae Ciucă a fost un proiect electoral eșuat întrucât lectura electoratului a fost total opusă intenției avute de cei care au elaborat strategia de campanie¹⁸, și asta s-a întâmplat și din cauza lipsei de concordanță între poveste și eroul său, a lipsei de credibilitate și autenticitate a acestuia.

O greșeală, cel puțin de formulare, a comis candidatul liberal și atunci când, pentru a releva încă odată că românii au de ales între un candidat care are o carieră în spate și unul fără meserie, îi adresa lui Marcel Ciolacu următoarea întrebare: “dacă mâine se termină cu politica, v-ați gândit ce aveți de gând să faceți în viață?”, întrebare formulată pe pagina sa de facebook.¹⁹ Greu de spus ce a

¹³ Thom Braun, *The philosophy of branding. Great philosophers think brands*, Kogan Page Limited, 2004, p. 35.

¹⁴ Matt Haig, *Brand failures*, Kogan Page Limited, 2003, p. 24.

¹⁵ Ibidem.

¹⁶ The Economist, *Brands and branding*, Profile Books Limited, 2003, p. 66.

¹⁷ Nicolae Ciucă, *În slujba Țării*, Editura Rao, București, 2024, p. 102.

¹⁸ Nicholas Ind, Rune Bjerke, *Branding governance. A participatory approach to the brand building process*, John Wiley & Sons Limited, 2007, p. 175.

¹⁹ <https://www.antena3.ro/politica/ciuc-a-il-ataca-din-nou-pe-ciolacu-daca-maine-se-termina-cu-politica-v-ati-gandit-ce-aveți-de-gand-sa-faceți-in-viața-726411.html>, accesat la data de 20.03.2026.

vrut să spună Nicolae Ciucă prin expresia “dacă mâine se termină cu politica” pentru că, în principiu, atunci când se termină cu politica se termină cu partidele politice și, desigur, cu democrația. O astfel de exprimare trebuia fie evitată, fie exprimată cu mai multă claritate, mai ales că în aceeași campanie electorală un candidat profesise că “nu vor mai fi partide politice în această țară”, o idee care își făcuse încet, încet, loc în spațiul public românesc din perioada interbelică și a căpătat din ce în ce mai multă forță părând pentru tot mai mulți români din acea vreme o idee bună.

Liberalii ar fi trebuit să acceseze sfaturi dintre cele mai eficiente și profesioniste și gratuite pe deasupra, chiar dacă au o vechime respectabilă. Astfel de sfaturi sunt cele pe care Quintus Tullius Cicero i le oferea fratelui său Marcus, atunci când acesta din urmă a candidat pentru consulat, magistratură supremă la Roma.

Unul dintre sfaturile lui Quintus Tullius Cicero către fratele său era acela de a se înconjuja de oamenii potriviți. Ori criteriul avut în vedere în campania lui Nicolae Ciucă a fost cel cantitativ. Liberalii au dat senzația că au încercat să “umple” toate spațiile goale din jurul lui Nicolae Ciucă fără să acorde vreun fel de atenție cine sunt cei care îl înconjoară pe candidat și cum pot afecta imaginea acestuia. Quintus Tullius Cicero își sfătuia fratele să aibă grijă pe cine alege să aibă în jurul său pentru că “nu poți fi peste tot în același timp, așa că găsește oameni care să te reprezinte ca și cum ar candida ei înșiși pentru a fi aleși”.²⁰

Un alt sfat al lui Quintus Tullius Cicero către fratele său era acela de a a-și construi o bază cât mai largă de sprijin pentru candidatura sa, mai ales că pornea din postura candidatului cu șansa a doua. Ideea era ca atenția lui Marcus să se concentreze asupra atragerii sprijinului cât mai multor grupuri de interese, organizații și grupuri de populație neluate în seamă de alți candidați.²¹ Un astfel de sfat i-ar fi fost foarte util și lui Nicolae Ciucă pentru că i s-a și ivit contextul pentru a-l pune în aplicare. În timpul campaniei pentru prezidențiale liberalii au acuzat o înțelegere între PSD și AUR. Nicolae Ciucă a precizat că “tot ceea ce s-a întâmplat în această campanie este generat de faptul că există această temere generată de binomului PSD-AUR care vor să acapareze toată puterea”, motiv pentru care prezidențiabilul liberal a invocat necesitatea unui vot util într-un asemenea context. Dacă ar fi avut cunoștința de sfaturile lui Quintus Tullius Cicero ar fi încercat să se îndrepte și către segmentele de electorat ale candidaților Mircea Geoană și Elena Lasconi în loc să apeleze la rugămintea de a-l vota pe el. Mai ales că argumentul său, că este “singurul în măsură să intre în dezbateri” nu era unul valabil, el neparticipând la nici o confruntare reală.

E drept că și formatul dezbaterilor prilejuite de alegerile prezidențiale este total inadecvat profilului constituțional al instituției Președintelui României. Toate dezbaterile prezidențiale au fost concepute pe formatul utilizat în Statele Unite ale Americii, cu întrebări din toate domeniile aferente puterii executive ceea ce este absolut în regulă în Statele Unite. În România însă, atribuțiile prezidențiale sunt mult mai restrânse. Cu toate acestea dezbaterile electorale prezidențiale se desfășoară după același model. Candidaților le sunt adresate întrebări din toate domeniile de politică internă și externă și lucrul acesta pare în regulă. Dacă un candidat face, din proprie inițiativă, aprecieri în legătură cu domenii pentru care nu are atribuții constituționale, i se atrage atenția că domeniul respectiv face parte din atribuțiile șefului guvernului. Ar trebui să remediem totuși această inadvertență.

Un alt aspect pe care Quintus Tullius Cicero îl considera esențial era reprezentat de abilitățile de comunicare. În Roma antică bărbații care doreau să urmeze o carieră politică își cultivau abilitățile oratorice considerate esențiale într-o astfel de carieră. Și astăzi, ca și atunci, abilitățile oratorice erau

²⁰ Quintus Tullius Cicero, *How to win an election. An ancient guide for modern politicians, translated and with an introduction by Philip Freeman*, Princeton University Press, 2012, p. XVII.

²¹ Ibidem, p. XVII-XVIII.

decisive. Ideea lui Quintus Tullius Cicero, aceea că “un slab comunicator are șanse mici să câștige alegeri”,²² a fost confirmată de rezultatele obținute de Nicolae Ciucă la scrutinul prezidențial.

Așa cum abilitățile de comunicator ale lui Nicolae Ciucă nu puteau fi duse la un nivel spectaculos într-un timp record, nici exploatarea slăbiciunilor adversarului²³ principal nu puteau fi exploatare foarte mult fără pagube pentru propria imagine, întrucât cei doi lideri ai celor mai mari partide românești fuseseră și erau încă parteneri de guvernare.

Nici alegerea sloganului nu a fost una extrem de inspirată. Un slogan trebuie să cuprindă o idee centrală, fundamentală pentru partid sau pentru candidat și trebuie să activeze la nivel motivațional electoratul propriu.²⁴

Sloganul ales de către cei care au gestionat campania lui Nicolae Ciucă, *Un ostaș în slujba țării*, deși era inspirat din titlul cărții candidatului, era unul insipid, unul care nu a reușit să motiveze în nici un fel electoratul propriu, un mesaj care nu putea mobiliza sau motiva în nici un fel nici măcar electoratul de partid, cu atât mai puțin putea fi eficient în mobilizarea celui nehotărât. Mai eficient a fost, probabil, sloganul lui Herbert Hoover de la alegerile prezidențiale din Statele Unite ale Americii din 1928: “Un pui în fiecare oală și o mașină în fiecare garaj”.²⁵ Un astfel de slogan oferă măcar speranță oamenilor.²⁶

Rezultatele scrutinului prezidențial au fost pe măsura prestației candidatului Partidului Național Liberal și a campaniei concepute și realizate de echipa de campanie. Cu un candidat lipsit de carismă, de autenticitate, de abilități de comunicare, de spontaneitate, un candidat lipsit de relevanță în propriul partid, Partidul Național Liberal a obținut cel mai slab rezultat din istorie, cu excepția anului 1990, la alegerile prezidențiale, 8,79 % din totalul voturilor valabil exprimate, clasându-se pe locul cinci. Nu numai că nu a reușit să atragă voturi de la reprezentanții ai unor partide sau candidați de centru-dreapta, nu a reușit nici măcar să atragă voturile alegătorilor tradiționali ai Partidului Național Liberal. La numai o săptămână distanță aveau loc alegerile parlamentare la care partidul condus de Nicolae Ciucă obținea 14,28 % din voturile valabil exprimate la Senat și 13,2% din voturi la Camera Deputaților, cu mult mai mult decât obținuse președintele partidului la scrutinul prezidențial.

---

²² Ibidem, p. XVIII.

²³ Ibidem.

²⁴ Bogdan Teodorescu, Nicolae-Sorin Drăgan, *În căutarea Glonțului de Argint. Marketingul electoral în România*, Editura Tritonic, București, 2020, p. 299.

²⁵ Philip Seargeant, *Arta narațiunii politice. De ce câștigă poveștile voturi în epoca postadevărului*, Editura Curtea Veche, București, 2022, pp. 160-161.

²⁶ Quintus Tullius Cicero, op. cit., p. XXI.

Bibliografie:

- Braun, Thom, *The philosophy of branding. Great philosophers think brands*, Kogan Page Limited, 2004
- Cicero, Quintus Tullius, *How to win an election. An ancient guide for modern politicians, translated and with an introduction by Philip Freeman*, Princeton University Press, 2012
- Ciucă, Nicolae, *În slujba Țării*, Editura Rao, București, 2024
- Haig, Matt, *Brand failures*, Kogan Page Limited, 2003
- Ind, Nicholas, *Beyond branding how the new values of transparency and integrity are changing the world of brands*, Kogan Page Limited, 2005
- Ind, Nicholas, Bjerke, Rune, *Branding governance. A participatory approach to the brand building process*, John Wiley & Sons Limited, 2007
- Seargeant, Philip, *Arta narațiunii politice. De ce câștigă poveștile voturi în epoca postadevărului*, Editura Curtea Veche, București, 2022
- Teodorescu, Bogdan, Drăgan, Nicolae-Sorin, *În căutarea Glonțului de Argint. Marketingul electoral în România*, Editura Tritonic, București, 2020
- The Economist, *Brands and branding*, Profile Books Limited, 2003

Surse online:

- https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/pnl-a-depus-un-proiect-de-lege-care-sa-i-permita-lui-klaus-iohannis-sa-candideze-la-senat-confirma-daniel-fenechiu-2934341?__grsc=cookieIsUndef0&__grts=59114620&__grua=7c73ef5b8d3235ae0606f2e84e457ff5&__grm=1
- https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/prima-reactie-a-lui-klaus-iohannis-privind-proiectul-pnl-ce-a-raspuns-presedintele-intrebat-daca-va-continua-coalitia-dupa-alegeri-2943795?__grsc=cookieIsUndef0&__grts=59114621&__grua=7c73ef5b8d3235ae0606f2e84e457ff5&__grm=1
- https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/klaus-iohannis-nu-demisionez-si-nu-candidez-la-alegerile-parlamentare-2946187?__grsc=cookieIsUndef0&__grts=59114621&__grua=7c73ef5b8d3235ae0606f2e84e457ff5&__grm=1
- <https://www.romania-actualitati.ro/stiri/politica/partidul-rezultat-din-fuziunea-pnl-si-pdl-pastreaza-numele-pnl-id59972.html>
- <https://sibiuiindependent.ro/2021/10/24/dovada-video-generalul-ciuca-sustinea-in-2015-ca-nu-vrea-sa-intre-in-politica/>
- <https://romania.europalibera.org/a/limbaj-nicolae-ciuca/31854802.html>
- <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/ciuca-nu-am-fost-niciodata-pregatit-sa-intru-in-politica-nici-acum-nu-mi-e-rusine-de-mandatul-de-premier-plecatul-acasa-e-dezertare-2543633>
- <https://www.antena3.ro/politica/ciuca-il-ataca-din-nou-pe-ciolacu-daca-maine-se-termina-cu-politica-v-ati-gandit-ce-aveti-de-gand-sa-faceti-in-viata-726411.html>